

LINARDA
LAICENA

H O — D — T
— E — X —
— J — A —
— O —
— F —
— O —
— F —
— I —

XAINXGS

HO-TAI

INARDA LAICENA

Valsts izdevniecība

RIŽI

Vāks un grafiskais eekārtojums
NIKLAVA STRUNKES

A
9417

2461
A

Rīgas skolotāju institūta
BIBLIOTĒKA

Chron. kat. № 622.
Sistēm. kat. № 442.

H O = T A Ī

LINARDA LAICENA

D Z E J O Ļ I

1921. — 1922.

Inov. № 966.

R I G A
„VAINAGA“ IZDEVUMS

L-2-
B-

12. 1. 5.

Vija Lāča, PSR
Valsts bibliotēka

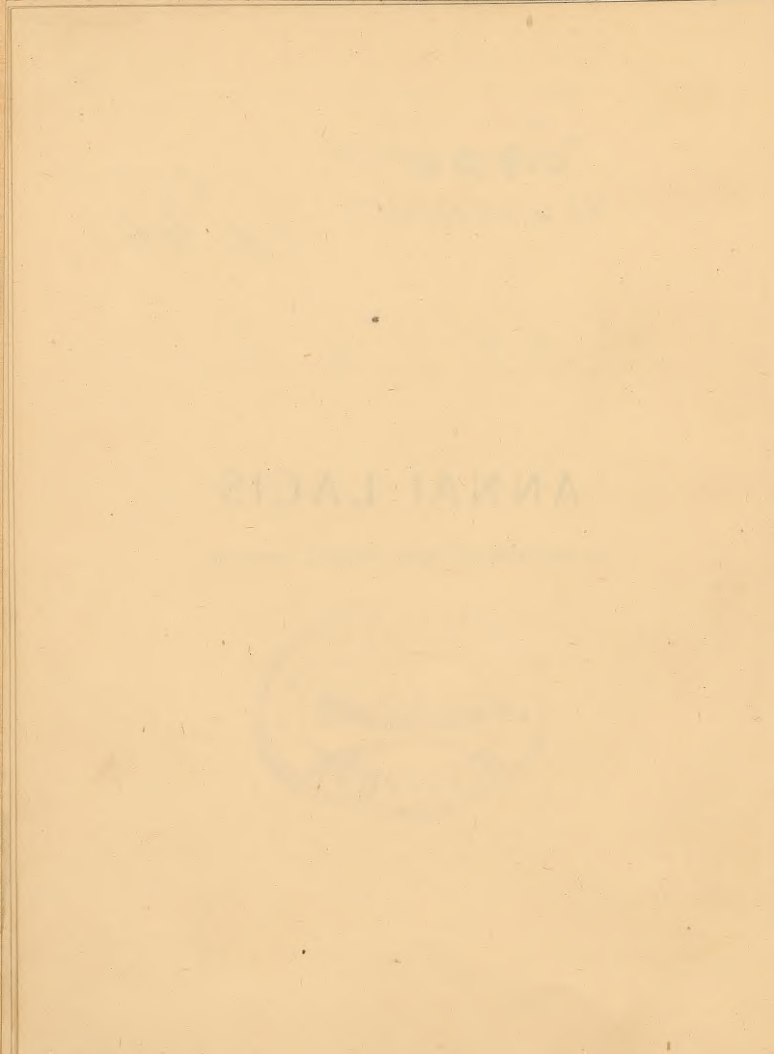
~~71~~ 60.915

0302020238

Drukātava „Dzintars“, Rīgā, Elizabetes eelā 22.

ANNAI LĀCIS

UZ LEELĀ LIBEKAS TILTA

Uz leelā Libekas tilta,
Kur virknejās gājeju soļi
Gan turpu, gan atpakaļ dipot,
Kur, trakodams, sneegu ar leetu
Vējš treeca pret krustoteem spraisleem —
Uz leelā Libekas tilta
Kur ņirbeja mirdzoši auto,
Gar soļos valditeem zirgeem,
Kur seena vezumi vilkās
Zem elektrolampiņu rindas —
Uz leelā Libekas tilta
Es rokam kabatās salu.
Gar peekrasti tramvaji zveedza
Un ģitara trunkšķeja krogā,
Un peecas sarkanās lampas
Es redzeju kabarē logos:
Prāts jūrneeku muzikai preti
Uz deju starp matrožeem sneedzās
No leelā Libekas tilta.
Auksts ūdens man lipa ap seju,
Un plīkšķeja viļņi pa leju,
Un tvaikoņi ogles tur rija —
Vissmalkākais aromats bija
Teem dūmos, ko sekdami grūda
No skursteņeem viņi pret tiltu.

Un ligojās šoneru masti
Ar šauriņeem vimpeļeem galos ;
Bij peekrautas barkas ar malku —
Tās daudzējās cita pret citu
Un bugseeri sijaja dzirkstis
Gar peekrastes granita seenam.
Bij krāni, kā slābanas rokas
Pēc darba kas atpūtā laištas.
Vecs krāsnkuris streipulis metās
Gar margam — un zaldati taktī
Uz izpreecu kleegdami steidzās
Pa leelo Libekas tiltu.
Ak, kāda šī nakts bija ļauna :
Ne ceribas kādas, ne ziņas —
Es nebiju labaks par nakti,
Jo es tikai gaidiju veenu.
Un tomēr rīts ausa ar preeku :
Es nebiju ilgilgus gadus
Tā gaidījis seeveeti nākam —
Tik arhitektūriski jutis,
Kā eebūvets Libekas tiltā.

ZAĻAIS SEMAFORS

Zaļais semafors un sleedes beezā miglā —
Zaļais zeedš, kas nakti izplaukst augstu gaisā!
Zemes plašums — lauki, meži, tilti,
Melnaš tunels dziļā kalna serdē,
Sneegš un leduš, vētras sveesta krusa,
Pilsētas un ceemi — skrejošš nemeers.
Vaj tas mūžš, vaj dzīves zibens asais,
Kas caur garo tumsu naktī cērtas?
Tas ir es, kam it nekur nav deezgan.
Zaļais semafors — tu, manā preekšā —
Tava sirdš man zeed un — deezgan!

KADS AGRIS RĪTS

Kāds agris rudens rīts — un zeme salt jau sāka —
Kā zobens blāzmas švītra cirtās preti.
Pa nameem lampas šur tur aizmirdzejās:
Jau apkalpones bija kājās.
Naktssargi sāka posteēs projam.
Ar rikeem apkrauti un maizes tarbam,
Jau nodiluši strādneeki uz jūgu vilkāš.
Un ores rībeja ar produkteem pa eelam,
Bet avižkioski jau pildijās ar jaunu drukas smaku.
Suns pārskrēja pār eelu; važons tukšā
No naktsbrauceeneem greezās mājup.
Kāds pēkšņi eebrēcās, no restorana nākdams.
Un vilceens joņoja, duk-duk, pār tiltu:
Pret rīta mākoņem cik veegli-balts bij tvaiks,
Ko izsprauslaja mašinnāsis.
Gar krastu gājām mēs: tu, es un nakts, ko pavadijām.
Tur zvejneeks tiklus izcēla no upes —
Tam ūdens lāses peesala pee rokam.
Bet laivā guleja jau balta zivs —
Kā rīta blāzma ta mums cirta sejos.

SAPULCĒ

Bij sapulce senlaiku zālē.
Starp kolonnu rindam un lustram,
Uz marmora tapelem zeltā
Visapkārt bij vārdi: ars longa.
Mūžs īss mums — es domaju sēdot.
Tu eenāci zālē.

Tu mirdzošā senlaiku telpā,
Kur sapulcei bijušais graujams.
Pulks acu, pulks galvu, pulks domu,
Pulks dusmu bij kolektīvspēkā,
Pulks — jaunu pasauli lemjošs.
Tu eenāci pulkā!

Es orators kļuvu, es traucos
Kā visspēcīgs kustības tribuns:
Un topošā laikmeta vārdā
Man paceltā rokā un žestā
Bij uzvaru lozungs: es mīlu
To, kura eenāca pulkā!

JAUNS MĀKSLINEEKS ES BIJU

Un gleznu zalonā es biju —
Jauns mākslineeks es biju tur:
Es krāsas sajaucu un formas izpostiju,
Es linijas un toņus lauzu,
Lai chaoss apkārt teek ap mani,
Lai pāreet vēlā viss, ko darbs ir cēlis.
Tam darbam neticeju es, kur tevis nava —
Tas darbs bij tukšs un vecs un projam graujams.
Es jaunu veidošu ar strauju sirdi, —
Taīs veidos pagrimšanas nebūs;
Es jaunu veidošu, kas dzīvi augšup nesīs,
Kas preeku ļaudīs sauks, ne īgnu smīnu,
Es jaunu veidošu —
kur seeveete, ne seksuelee spoki!

HO-TAI

Ho-Taī, draugs visjaukais,
Tavs vārds ir tējas roze,
Kas smaržo kalnu dārzos —
Es viņu visur jūtu.
Kaut mūžīgi tā būtu,
Ho-Taī.

Ho-Taī, draugs vismiļlais,
Es izplaukstu ar tevi,
Es uzzeedu ar sauli —
Kaut mūžīgi tā būtu!
Es Tevi visur jūtu,
Ho-Taī.

BEZ TEVIS

Kur ir tāds prāts, kas klusē,
Kad mīlā teic, tai jaeet ?
Man zeedi noleec galvas —
Tu nesmaržo starp viņeem,
Ho-Taī.

Kur ir ta sirds, kas nebrēc,
Kad veenmēr projam jaeet ?
Man krizantemas novīst —
Vairs nezeedi pee manis,
Ho-Taī.

Man domas saplēn pelnos,
Un nobāl manas acis —
Ak, neatmirdz vairs viņās
Man Tavu kāju jaukums,
Ho-Taī.

Man tepiķis bez krāsam —
Vairs nesēdi uz viņa ;
Vairs tējas kannā nekūp —
Man saule noreeta ar Tevi,
Ho-Taī, Ho-Taī !

TEVI MEKLEJU

Es Tevi mekleju, Ho-Taī,
Mans draugs, tāi pilsētā, kur bijām vakar,
Kur mūsu rokas sastapās starp kokeem —
    Es Tevi mekleju, Ho-Taī —
Taī pilsētā, kur kafejnicu tvaiki
Un vīna pagrabi gar bulvareem un skveram.
    Es Tevi mekleju, Ho-Taī,
Pa eelu dārdoņu, starp važoņeem un zirgeem,
Zem viadukteem un zem tiltu velvem,
Pee elevatoreem, starp rateem tirgū.
Es kuģos eekāpu starp mašinam un oglem,
Un ostā stāveju pee noliktavu durvim,
Kur kafiju no Javas izlādeja,
Pee veikaleem, kur Ķīnas tēja
Bij plauktos sakrauta starp Buddha tēleem.
Starp orchidejam puķu mājās gāju
Un apmulsu un apreibu no smaržam
Tev līdzīgām — Tev veenai.
Pa trepem desmitstāvu namos skrēju
Un apstulbu: vaj istabas te izdod?
Vaj nebūtu Tu muzejos, vaj galerijās,
Vaj kino filmās, teatros, vaj cirkos,
Uz skatuvem, starp kulisem, zem smiņķeem,
Pjerettas kostimā vaj Kolumbinē?
Pat tepiķus un gleznas izpētiju,

Un vecas portrejas un statuētes.
Un metos mītiņos starp lozungeem un runam —
Vaj vārdā Nost man Tava balss kur neskan,
Vaj neizsauc preekš manis tur Lai dzīvo!?
Es torņos uzkāpu: vaj juntu pelekumā
Kur neemirdzas Tava zaļā krāsa,
Un gaitu ņirbumā Tavs kāju jaukums,
Tavs kāju jaukums mūžigais virs zemes!
Taī deenā nāvigā, kad Tevis neredzeju,
Tu visur eeslēpusēs biji —
Taī deenā meklejot pats pazust sāku,
Starp leetam izgaisdams, starp kustibam un laiku.
Tā mekleju, Ho-Taī.

TAVU VARDU SAUCU

— Tad Tavu vārdu visur saucu —
Tad mana balss bij līdzī katrai skaņai,
Kas telpā izgāja, kas izvilņoja laikā.
Ta koku šalkās bij un putnu dzeesmās
Un jūru rūkoņā un vētru auros,
Bij kara maršos ta un leelgabalu dārdos.
Es kleedzu mašinās un tvaika svilpēs,
Caur sirenām uz okeānu kuģeem;
Vaj vilceens joņoja — tavs vārds tas bija!

Es Tavu vārdu visur saucu —
Pat berna nopūtā un as'ru balsī.
Un sāpju vaideenos un skaļās dzeesmās.
Un simtu orķestros un simfonijās
Kad skaņas eedegās — tavs vārds tas bija.

Es tavu vārdu visur, visur saucu —

Vēl atsaukts netika.

Es Tavu vārdu saucu —
Un klintīs uzkāpu un lejā gāzos,
Lai bezdibens tev uznes, ko es saucu —

Ho-Taī!

AUGĻI JAU TRAUKOS

Mans draugs kam nenāk?

Kuras jau krāsne
Un tepiķis izklāts
Uz klona pret leesmu.
Bet gaisma un siltums
Un zeedošās krāsas
Pee Tevis.

Mans draugs, kur esi?

Augļi jau traukos —
Ir kokoss, ir banane valga.
Un meļoņu smarža un vīraka dūmi!
Tee aizzūd bez Tevis —
Es gaistu ar viņeem,
Es aizkūpu saucot
Pēc Tevis.

PREEKS UN SĀPES

Gribu lai Tu
Nevaru negaidīt tevis.
Kapēc tad aizleegtees veenam,
Zinot, ka negribi leegtees?
Kapēc tad aizraidīt preeku,
Zinot, ka sekot var sāpes?
Sakat, kur tāds
Sastopams dzīvais virs zemes,
Mirkli kurš preecatees spētu,
Nebijis bēdās?

ZEEDOŠAS ACIS

Man vasara iznāca preti
Starp sneegeem un sarmoteem kokeem —
Man debesis izgrima cauri:
Es sauli redzeju šodeen —
Tavas acis,
Tavas zeedošās acis,
Ho-Tai.

LAI DZĪVO HO-TAĪ

Es cēlos no mokam un kapa
No stinguma izgāju laukā,
Man saule atvēra acis —
Man vēji iztraucās preti:
Lai dzīvo Ho-Taī!

Zildzidris bij debess ap mani,
Bij vareni ūdeņi upēs,
Pa pilsētām kustību straumes
Uz jūru, uz veenību steidzās:
Lai dzīvo Ho-Taī!

Un plašumu zeedošais zaļums,
Un kalngalu mirdzošais augstums —
Ar jūram tee eešalcās manī:
Ap sirdi man pasaule greezās:
Lai dzīvo Ho-Taī!

SAPJU LĒMUMS

Mums veena gaita bij un veeni soļi,
Mēs ceeši turejām veens otra roku,
Ak sāpes nāvigās, kas tevi speeda,
Ak vakars, dūmu pilns un sala!
Kā ledū brākšķeja man prāts,
Kā kuģis, kuram salauž sānus:
Vaj veenai veen Tev janēs viss no gala?
Vaj veenai veen to ceest līdz beigam?
Vaj negrozami likts tā katrai dzīvei?
„Šis lēmums taisnīgs nav!“ es tumsā saucu,
„Es šķēpu paceļu — es cīnos preti:
Caur nakti žņaudzošo, līdz gaišam rītam
Es tavas sāpes gribu nest un Tevi!“

NOSPEESTEE VARDI

Ak neej — šee nospeestee vārdi —
Kā manī tee šausmīgi kleedza.
Es stāveju ilgi pee loga,
Uz eelas, pee veikala loga.
Tu gāji, tu pavērsi acis —
Man atvērsi sevi starp kokeem;
Starp bulvara stumbureem melneem
Tavs zaļums aizgrima projam,
Starp krāsām un kustibām svešām
    Tu aizdzisi žēli.
Es saucu: tas nebija teesa:
Man dzīvība būtu pagalam!
Ak neej! — Tu atgrimi manī,
    Tu manī, Ho-Taī.

TAĪTI

Sneegpilna nakts,
Zeemeļu pilsēta tumša.
Ar laternam vārtneeki stingdami raucās
Pa namdurvju eedzirknem, atslēgam žvadzot.
Ne mēness, ne zvaigžņu, ne cikadu dzeesmu
Nebij šai zemē un naktī.

Izsteidzees Tu —
Izskrēji veena uz eelas.
Kājas bij basas un galva bez sega —
Putenī plīvoja mati,
Melnajās skropstās bij pārslas —
Skropstās bij pārslas.

Uztraukta traucees caur vētru.
Preekšā tev aizkrita vārti —
Dzelzs vārti ar aizšautnem asām.

Izsaucees tu —
Pilsēta, zeema un nakts
Pildijās saulzemes vārda:
Taīti!

TIKI-TIKI

Ho-Taī dzeltenā —
Un atkal rīts un jauna saule
Aiz tavas guļveetas caur kokeem nāca,
Un putni skaneja tev, man un saulei:
Ho-Taī dzeltenā.

Es smiltis pārbrīdu un straumes caurpeldeju —
Vēl mati slapji līp ap peeri,
Vēl ūdens mirdz uz kailas meesas, —
Es ceļos nometos ar Jaunzelandes tiki-tiki
No zaļā nefrita pee tavas guļveetas,
Ho-Taī dzeltenā, tāi rītā.

Es ceļos nometos un izsaucu, ko putni izskaneja,
Ko saule sildīja, ko puķes izzeedeja —
Ho-Taī mūžīgā un mana.
Es ceļos nometos.

AMULETS

Ho-Taī dzeltenā, mēs Eģiptē pee Tamaketas kapa.
Man amuleta nav ko dāvinat —
es bēdīgs.

Es bēdīgs domaju, ka karneols,
šis sarkandzeltenais, un tirkiss zilizaļš,
vaj almandins, vaj jaspiss tumšsarkans
tev savās harmonijās mani teiktu.

Ho-Taī dzeltenā, mēs Eģiptē pee Tamaketas kapa.
Man amuleta nav ko dāvinat —
es bēdīgs,
kaut mana sardzība par tevi būs
bez dārgakmeņiem egraveta laikā
un laikmetā — kur mana sirds,
kur mana sirds — ceets jaspiss tumšsarkans.

VAIRAK

Es rakstiju —

Tavs vārds man bija pirmais
Taīs vārdu tūkstošos, ko izteikt traucos
Es simtās grāmatās uz sirdim.

Es rakstiju —

Lai teiktu Tev, ka mīlu,
Lai Tevi izteiktu ar mākslu —
Lai vairak būtu mēs, kā bijām.

Es rakstiju —

Es dzejneeks tiku slavens,
Man puķes nesa jaunavas un seevas,
Orsaī smaržam gaiss bij pilns ap mani,
Mans tēls bij Brāmam līdzigs.

Es rakstiju —

Un redzu: viss par mazu,
Ko vārds un dzeja spēj par dzīvi.

Es nobeigt nevaru nekad —

Viss kļūst par nebeidzamu Vairak.

Es nobeigt nevaru nekad, nekad —

Veen griba teecas teikto satreekt,
Lai vairak izteiktu, cik izteiktais ir neecigs

Pret to, kas Tu — Ho-Taī.

—

Tous vains sans être punis
Tous vains sans être punis
Tous vains sans être punis

—

Les vains sans être punis
Les vains sans être punis
Les vains sans être punis

Les vains sans être punis
Les vains sans être punis
Les vains sans être punis

Les vains sans être punis
Les vains sans être punis
Les vains sans être punis

Les vains sans être punis
Les vains sans être punis
Les vains sans être punis

Les vains sans être punis
Les vains sans être punis
Les vains sans être punis

Les vains sans être punis
Les vains sans être punis
Les vains sans être punis

S A T U R S

	Lap. p.
Uz leelā Libekas tilta	7
Zaļais semafors	9
Kāds agris rīts	10
Sapulcē	11
Jauns mākslineeks es biju	12
Ho-Taī	13
Bez Tevis	14
Tevi mekleju	15
Tavu vārdu saucu	17
Augļi jau traukos	18
Preeks un sāpes	19
Zeedošas acis	20
Lai dzīvo Ho-Taī!	21
Sāpju lēmums	22
Nospeestee vārdi	23
Taīti	24
Tiki-tiki	25
Amulets	26
Vairak	27

SATURS

1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050

1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050

LINARDA LAICENA GRĀMATAS:

Kvēle. Dzejoļi.

Vēji un aizvēji. Stāsti. (Izpārdota).

Pilsētā un laukā. Dzejoļi.

Maleenā. Stāsti.

Eslēgtee. Stāsti.

Laterna tumsā. Kolektīvtipi.

Bula vasara. Stāsts.

Karavane. Dzejoļi.

Mimozu zari. Miniaturas.

Attaisnotee. Stāsti.

Ho-Taī. Dzejoļi.

I Z N Ā K S:

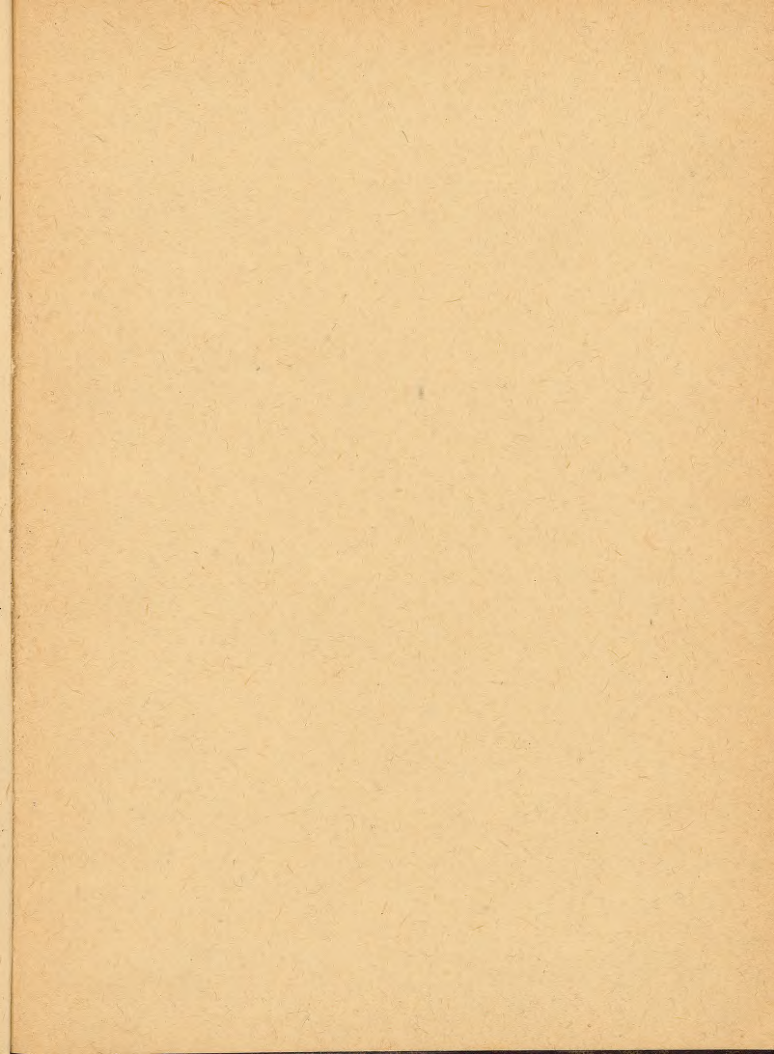
Semafors. Dzejoļi.

Berline. Dzejoļi.

Mebeligā Rīga. Stāstījumi.

Panama. Kino-notikumi 7 daļās.

LATVIJAS NACIONĀLA BIBLIOTEKA

0302020238